

тѣ плетенѣ врьвь (види ся да е было бичь) съ коіѣто обикновенно ѣздяше на коньтѣ, па тогазѣ и щитѣтѣ и врьвь-тѣ затрупваше съ пары; като забіеше копіето си въ земьтѣ, нареждаше край него и отъ двѣтѣ страны свилены кърпы и тканія чакъ до върхѣтѣ; на войницѣтѣ си раздаваше пары отъ ковчезѣтѣ си, като грабяше съ деснѣтѣ рѣжѣ злато, а съ лѣвѣтѣ сребро. „

ГЛАВА ПЕТА

За благодарѣніето.

Куейронъ.

Въ началото на осемнадесетото столѣтіе имаше въ Толозѣ единъ Французинъ епископъ, Куейронъ, прочутъ за ревностъ-тѣ и челолюбіето си, като баща на сиромасытѣ и прибѣжище на бѣднѣтѣ. Самъ той наистинѣ не бѣше въ сѣстояніе и нѣмаше срѣдства да ги улеснява и облегчава, но убѣждаваше